

# РЕШЕНИЕ

№ 7839

гр. София, 19.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав**, в публично заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10062** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.46, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), вр. чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на Е. А., с посочено в жалбата второ име Г. И. М., [дата на раждане] в Руската Федерация, чрез адвокат Р. Т., с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, офис 6 срещу Заповед № 5364з-2756/27.10.2022 г. на Оперативен дежурен на Дирекция „Миграция“ – МВР, с която на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ и е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна”.

Жалбоподателят претендира, че оспорената заповед е издадена при липса на материална компетентност на органа, посочен като неин издател. Оспорващата твърди, че въпреки, че нейната самоличност е установена безспорно и че имената и са Г. И. М., заповедта е издадена на името Е. А., т.е. със заповедта е задържано лице, чиито лични данни не съвпадат да тези на лицето, което фактически е задържано. Заповедта е връчена в присъствието само на един свидетел и не в предвидения от закона ред. Изложени са доводи, че актът е лишен от мотиви, защото в него не са изложени фактическите предпоставки за издаването му. Не е обсъдено и обстоятелството, че при издаването на оспорваната заповед е налице висящо производство по чл. 58, ал. 4 от ЗУБ. Посочено е, че оспореният акт е издаден в нарушение на установените в АПК принципи на съразмерност (чл. 6) и на истинност

(чл. 7). Моли съда да отмени оспорваната заповед, като неправилна и незаконосъобразна.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от процесуален представител адв. Т., която изцяло поддържа жалбата и иска от съда да се отмени заповедта. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение в минимален размер.

Ответникът – Директор на дирекция „Миграция“ – МВР, се представлява от процесуален представител юрисконсулт Т., която оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – не изпраща представител, не взема становище.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от докладна записка № 4078р-16074/12.10.2022 г., съставена от разследващ полицаи при РД „ГП“ – Драгоман, до Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, срещу Е. А. се води досъдебно производство, затова, че на 24.09.2022 г. на ГКПП К., около 20,30 часа същата е представила документ за самоличност – гръцка лична карта, издадена на името на А. А., на която е предаден вид, че е издадена на 04.12.2019 г. от гръцките власти.

Издадена е Заповед за задържане на лице с рег. № 4379зз-1705/24.09.2022 г., с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 на ЗМВР, лицето Е. А. е задържана за срок от 24 часа в помещение за временно задържане на ГПУ – К.. С предложение с рег. № 4379р-24105/25.09.2022 г. на инспектор ПИ в група ОДГ при ГПУ – К. е направено мотивирано предложение за налагане на принудителна административна мярка по ЗЧРБ. Със Заповед № 4379ПАМ-518 от 25.09.2022 г. началникът на ГПУ-К., РДГП-Драгоман, като се позовавал на правното основание по чл. 44, ал. 13 ЗЧРБ е настанил в звено за краткосрочно настаняване на СДВНЧ към дирекция „Миграция“ – МВР жалбоподателката.

На 30.09.2022 г. Е. А. е подала чрез Дирекция „Миграция“ – МВР молба за предоставяне на международна закрила до Председателя на Държавната Агенция за Бежанците (ДАБ). Видно от докладна записка рег. № 10540р-21715/14.10.2022 г., изготвена от Началник на отдел СДВВЧ до Директора на Дирекция „Миграция“ - МВР, А., след направена справка в АИС „БДС“ е с със статут на кандидат за бежанец от 05.10.2022 г.

Производството е приключило с издаване на Решение № УП-ОК24 от 24.10.2022 г. на Интервюиращ отган при ДАБ, с което молбата за международна закрила на Е. А. е отхвърлена. Решението е връчено на адв. Р. Т. на 28.10.2022 г.

С писмо № 4078р-15520/04.10.2022 г. разследващ полицаи при РД „ГП“ – Драгоман е уведолил Началника на СДВНЧ при Дирекция „Миграция“ – МВР, че в РДГП – Драгоман се води ДП № 239/2022 г. по описа на ГПУ – К., за това, че на 24.09.2022 г. около 20:30 часа на ГКПП – К. на автоматизирано работно място (А.) № 10, трасе „Изходящи леки автомобили”, при извършване на гранична проверка, лице от женски пол съзнателно се е ползвало пред служител на ГКПП – К. от неистински чуждестранен официален документ за самоличност – гръцка лична карта № АО128232, на която е предаден вид, че е издадена на 04.12.2019 г. от властите на Република Гърция на името на А. А., [дата на раждане] в Русия – престъпление по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. Изготвено е и запитване до ДМОС относно

установяване на самоличността на лицето.

С писмо № 4078р-16074/12.10.2022 г. разследващ полицай при РД „ГП“ – Драгоман е уведомил Началника на СДВНЧ при Дирекция „Миграция“ – МВР, че след проведена кореспонденция с ДМОС, е установено, че И. А. отправят молба за снемане и изпращане на пръстови отпечатьци на лицето, ползващо въпросната гръцка лична карта, с цел установяване на самоличността и. Моли се и лицето да не бъде освобождавано, поради предстоящо установяване на самоличността му и последващо привличане и разпит.

С последващо писмо № 4078р-16441/19.10.2022 г. Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР бил уведомен, че след проверка от руските власти не е установено лице с имена Е. А., [дата на раждане] да фигурира в информационните масиви „Население“. След проверка на изпратените дактилоскопни отпечатьци е установено, че същите принадлежат на руската гражданка Г. И. М., [дата на раждане], която е издирвана на национално ниво. Моли се лицето да не бъде освобождавано, поради предстоящо привличане и разпит в качеството на обвиняемо лице по ДР № 239/2022 г. по описа на ГПУ –К..

С Докладна записка с рег. № 5364р-23631 от 27.10.2022 г. е предложено спрямо лицето Е. А., да бъдат изготвени на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ предложение и заповед за налагане на принудителна административна мярка „Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна” и изготвени на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ предложение и заповед за принудителното и настаняване в „Специален дом за временно настаняване на чужденци” към дирекция „Миграция”. В докладната записка се съдържа информация за проведена беседа с лицето на 26.10.2022 г., на която същото е уведомено за започването на производство по издаване на заповедите за налагане на ПАМ и на основание чл. 34 от АПК и е разяснено, че има възможност да преглежда документите по преписката, както и да прави бележки и извадки.

С предложение рег. № 5364р-23632 от 27.10.2022 г., изготвено от Началник на отдел П.-ДМ до Оперативен дежурен на Дирекция „Миграция“ – МВР е предложено спрямо Е. А./ А. А., [дата на раждане] в Руската Федерация, да бъде издадена заповед за налагане на ПАМ – Връщане до страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна. Административният орган е мотивирал предложението за издаване на заповедта с обстоятелствата, посочени в цитираните докладни записки, като е приел, че чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законово установения ред и се явява незаконно пребиваващ на територията на Република България. Същата няма валиден документ за самоличност, от който да бъде установена такава и няма документ за пътуване, с който да бъде върната до страната на произход. Не са налице и предпоставки за налагане на алтернативни мерки по чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ.

Вземайки предвид изложеното в предложението О. дежурен на Дирекция „Миграция“ – МВР е издал заповед № 5364з-2756/27.10.2022 г. на Оперативен дежурен на Дирекция „Миграция“ - МВР, с която на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ на чужденеца е наложена ПАМ „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Мотивите на административния орган са идентични с изложените в предложението с рег. № 5364р-23632 от 27.10.2022 г. и пращат към него.

По делото е представена справка от централизираната автоматизирана

информационна система документооборот е видно, че заповед № 5364з-2756/27.10.2022 г. е изведена на 27.10.2022 г. в 01:35 часа.

Като доказателство по делото е прието протоколно споразумение между защитата на Г. И. М. и Районна Прокуратура – [населено място], одобрено от на 26.10.2022 г. от Районен Съд – [населено място], видно от което обвиняемата Г. И. М. се е признала за виновна в извършване на престъпление по чл. 316, във връзка с чл. 308, ал. 2, във връзка с ал. 1 от НК и и е наложена наказание лишаване от свобода за срок от 10 месеца, отложено по реда на чл. 66 , ал. 1 от НК за срок от три години.

Пълномощникът на ответника представи и беше прието като доказателство по делото копие-извлечение от Регистър на настанените в СДВНЧ лица, видно от който А. А./ Е. А. е настанена в СДВНЧ на 27.10.2022 г. в 02,00 часа. Приет беше и регистър на краткосрочно настанените лица, видно от който А. А./ Е. А. е настанена за първи път в СДВНЧ на 25.09.2022 г., на основание на ПАМ 518/25.09.2022 г.

От ДАБ-МС в изпълнение на разпореждане на съда е представено Решение № УП-ОК24 от 24.10.2022 г. на Интервюиращ отган при ДАБ, с което молбата за международна закрила на Е. А. е отхвърлена и заповед за компетентност на органа, издал решението.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: С определение от 09.12.2020 г. на основание чл.161, ал.1 АПК е възстановен срокът за оспорване на акта, предвид което, както и подаването на жалбата от легитимирано лице съгласно чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, съдът намира същата за процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните правни съображения:

По силата на чл. 44, ал. 1, изр.1 ЗЧРБ принудителните административни мерки се налагат със заповеди на председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", директорите на главните дирекции "Национална полиция", "Гранична полиция" и "Борба с организираната престъпност", директорите на Столичната и областните дирекции, директора на дирекция "Миграция", директорите на регионалните дирекции "Гранична полиция" на Министерството на вътрешните работи или на оправомощени от тях длъжностни лица. Разглежданият акт е произнесен в хипотезата на делегация от Директора на Дирекция „Миграция“ – МВР на служители на Дирекция „Миграция“ – МВР, между които и А. К. – полицейски инспектор I степен, оправомощен със заповед № 5364р-2188 от 07.11.2019 г. и следователно е издаден от компетентен орган.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 АПК и чл.12, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО, вкл. чрез направеното позоваване в него на предложение с рег. № 5364р-23632 от 27.10.2022 г. Както в оспорената заповед, така и в предложението с рег. № 5364р-23632 от 27.10.2022 г., е посочено, че чужденецът съзнателно се е ползвал пред служител на ГКПП-К. от неистински чуждестранен официален документ за самоличност – гръцка лична карта и се явява незаконно пребиваваща на територията на Република България, понеже не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред. Изложеното е основание по чл.41, т.1, вр. чл.39а, т.2 ЗЧРБ, за налагане на ПАМ „връщане“ до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна.

Връчването на акта е удостоверено от присъствието на свидетел, понеже чужденецът е отказал да го подпише. Гарантирано е правото на лицето да разбере характера на

наложената му мярка и да организира защитата си срещу нея. Упражняването ѝ е гарантирано и от подадената жалба, с което съдът приема за изпълнени процедурните гаранции по чл.13, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО. Липсват данни за допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице.

Видно от регистрационна карта на чужденец в производство по молба за международна закрила №[ЕИК] при ДАБ-МС жалбоподателят се е представил с имената Е. А., в Регистъра на настанените чужденци в СДВНЧ също фигурира под това име. Няма данни за документ за самоличност. Обсъждането на приетите и описани по-горе писмени доказателства, несъмнено сочи, че жалбоподателят - представил се с имената Е. А. и лицето Г. И. М., са едно и също лице. Това изрично е и волеизявлението по жалбата и в съдебно заседание на жалбоподателя, чрез процесуалния му представител. Също няма данни за самоличността и от официален и валиден документ за самоличност, издаден от държавата, за чийто гражданин се представя. Идентификацията на лицето, е извършена, по данни от И., което изрично е посочено в съдебно заседание, в т.ч. от процесуалния представител на жалбоподателя. Т.е. спор, че се касае за едно и също лице-няма. Във връзка с изложеното съдът намира за неоснователни твърденията за издаването на заповедта при липса на пасивна материална легитимация.

Не намират опора в доказателствата от административната преписка и твърденията на чужденеца за издаването на оспорваната заповед при наличие на висящо производство по чл. 58, ал. 4 от ЗУБ. Действително от представените в хода на съдебното производство доказателства, се установява, че жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила и тази молба е препратена на ДАБ. Нормата на чл. 7 от ЗЧРБ, при депозирана молба за международна закрила, обосновава приложението на ЗУБ, което изключва приложението на ЗЧРБ. В практиката на ЕС се приема, че член 2, § 1 от Директива 2008/115 във връзка със съображение 9 от нея трябва да бъде тълкуван в смисъл, че тази директива не се прилага за гражданин на трета страна, който е подал молба за международна закрила по смисъла на Директива 2005/85, в периода от подаването на посочената молба до приемането на решение на първа инстанция по тази молба или, евентуално, до произнасянето по жалбата, подадена срещу това решение. В тази връзка съдът намира, че след подаването на молбата за предоставяне на международна закрила на 30.09.2022 г. и при произнасяне от страна компетентен орган при ДАБ с Решение № УП-ОК24 от 24.10.2022 г., с което молбата за международна закрила на Е. А. е отхвърлена, не е налице противоречие с чл. 2, § 1, във връзка със съображение 9 от Директива 2008/115/ЕО и издаването на оспорената в настоящето производство заповед е законосъобразно.

Изложеното определя чужденеца като лице в незаконен престой по смисъла на чл.3, т.2 от Директива 2008/115/ЕО. Респ. е налице материалноправното основание по чл.41, т.1 ЗЧРБ за налагане на ПАМ „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

Съгласно чл.6, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО държавите-членки издават решение за връщане на всеки гражданин на трета страна, който е в незаконен престой на тяхна територия, без да се засягат изключенията, посочени в параграфи 2—5. В случая, не се твърдят и установяват изключенията, посочени в чл.6, параграфи 2—5 на Директива 2008/115/ЕО, както и нарушение на принципа „забрана за връщане“ по чл.5 от

Директива 2008/115/ЕО – липсват данни за засягане на висши интереси на дете, на семейния живот на чужденеца или на неговото здравословно състояние. Липсват твърдения за наличие на основание по чл.9 от Директива 2008/115/ЕО за отлагане на извеждането.

Неопределянето на срок за доброволно напускане по чл.7 от Директива 2008/115/ЕО не представлява съществено процесуално нарушение. Националната уредба на възможността за доброволно връщане е дадена в чл.39б ЗЧРБ, като органът не се е позовал на чл.39б, ал.4 ЗЧРБ. Въпреки това и предвид изложените в акта мотиви за наличие на опасност от укриване, поради неустановената самоличност на чужденеца и наложената му ПАМ „принудително настаняване в СДВНЧ“, съдът приема, че е налице изключението по чл.7, пар.4 от Директива 2008/115/ЕО – опасност от укриване.

Изложеното обосновава налагане на мярката при спазване на материалноправните изисквания по чл.41, т.1 ЗЧРБ и чл.6, пар.1 от Директива 2008/115/ЕО.

Съгласно пар.6 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО държавите-членки следва да следят за това прекратяването на незаконния престой на граждани на трети страни да се извършва по справедлива и прозрачна процедура. В съответствие с общите принципи на законодателството на ЕС, решенията съгласно настоящата директива следва да се вземат индивидуално и въз основа на обективни критерии, което означава, че незаконният престой не следва да е единственото обстоятелство, което трябва да се вземе предвид. Използването на принудителни мерки следва да бъде изрично подчинено на принципите на пропорционалност и ефективност на предприеманите мерки и преследваните цели (пар.13 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО).

Мярката е наложена при спазване на принципа за пропорционалност при преценка на баланса между интересите на индивида и най-благоприятния интерес на обществото и държавата по смисъла на чл.6, ал.4 АПК. Наложена е при спазване на прозрачна процедура и при липса на данни за превратно упражняване на власт за постигането на целта ѝ - да се предотврати неразрешеното преминаване на границата, да се противодейства на трансграничната престъпност и да се предприемат мерки срещу лица, които са преминали границата незаконно.

По изложените съображения оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, в установената форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и в съответствие с целта на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. град, I отделение, 63-и състав:

#### **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Г. И. М., с имена по невалиден паспорт Е. А., [дата на раждане] в Руската Федерация, срещу Заповед № 5364з-2756/27.10.2022г. на Оперативен дежурен на Дирекция „Миграция“ – МВР, с която на основание чл. 44, ал. 1 и чл. 41, т. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ и е наложена принудителна административна мярка „връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“.

**ОСЪЖДА** Г. И. М., с имена по невалиден паспорт Е. А., [дата на раждане] в Руската Федерация, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.  
*Решението подлежи на касационно обжалване в 14 – дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд на Република България*

**СЪДИЯ:**